

ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ. Ἀθηνῶν καὶ Ἐπαρχιῶν ἔτησία δρ. 1.—Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 1 καὶ λεπ. 50
Οἱ βουλόμενοι νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταί, δέον ν' ἀπευθύνωνται πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ «Θαυμασίου Κόσμου», ἀπο-
στέλλοντες συνάμα καὶ τὸ ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς εἰς ἑλληνικὰ νεμίσματα ἢ γραμματόσημα οἰουδήποτε κράτους
=Γραφεῖον ὀπισθεν τοῦ ναοῦ τῆς Ἀγίας Εἰρήνης, ὁδὸς Βασιλικῆς ἀριθ. 1.—Τιμὴ ἑκάστου φύλλου λεπτὰ 10.

ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΚΑΤ' ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΚΑΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΥΘΗΝΙΑ ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ—ΜΙΑ ΜΟΝΟΝ ΔΡΑΧΜΗ ΤΟ ΕΤΟΣ—ΥΛΗ ΕΚΤΑΚΤΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Ν. ΣΤΡΑΤΗΓΟΠΟΥΛΟΣ.

Παρακαλοῦνται οἱ ἐν Ἀθήναις καὶ οἱ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις καθυστεροῦντες ἔτι τὴν συνδρομὴν αὐτῶν κ. συνδρομηταί, ὅπως εὐαρεστούμενοι ἀποστείλωσιν ἡμῖν αὐτὴν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τὸ λυπηρὸν διήγημα μεταφυτευθέντος ὀδόντος. — Τὸ ἐν Παρίσιος γραφεῖον τῶν ὀπλοεθόντων καὶ εὐρεθέντων ἀντικειμένων. — Οἱ κωφεὶ καὶ οἱ ἄλαλοι εἰσὶν ἀναίσθητοι εἰς τὴν μουσικὴν; — Πεῖν εἶναι τὸ μέγιστον φρούριον ἐν τῷ κόσμῳ; — Ὠφέλιμος ὀφθαλμός. — Σύμμικτα ἐπιστημονικά. — Ἀγωγή τῶν Βασιλοπαιδῶν. — Ἐπίσημοι ἄνδρες μοῦσικοὶ. — Μικρὰ Περιέργα. — Ἀλληλογραφία.

ΤΟ ΛΥΠΗΡΟΝ ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΕΤΑΦΥΤΕΥΘΕΝΤΟΣ ΟΔΟΝΤΟΣ

Διατρίβει ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ὀδοντοῖατρός τις, ὅστις καλεῖ ἑαυτὸν «ὀδοντομεταφυτευτήν». Τοῦ κυρίου τούτου ἡ ἐργασία εἶνε τόσο εὐφυῆς ὅσον ρομαντικὴ. Ζεῦγος μνηστήρων, φερ' εἰπεῖν, πορεύονται πρὸς αὐτὸν οἶτινες πρόκεινται νὰ ἀποχωρισθῶσιν ἐπὶ τινα χρόνον. Κάθηνται ὁ εἰς πλησίον τοῦ ἄλλου ἐν τῷ ἰατρείῳ τὸ στόμα ἠνεωγμένον, ὁ δὲ ἰατρός ἐξάγει μικρὸν καὶ ὑγιᾶ γόμφιον ἀπὸ τῆς σιαγόνης τοῦ νεανίου, ἔπειτα δὲ ἀμέσως ἀποσπᾷ ὅμοιον τὸν μεγαλείτερον καὶ τὸν ὑγιέστερον ἀπὸ τῆς νεανίδος.

Ὁ ὀδοντοῖατρός κατόπιν εὐθὺς εἰσάγει τὸν γυναικεῖον ὀδόντα ἐν τῇ ἀνδρική φάτνῃ, τὸν δὲ ἀνδρικὸν ἐν τῇ γυναικείᾳ, καὶ μετὰ μίαν ἡμέραν ἢ καὶ πλέον οἱ

δύο ὀδόντες στερεοῦνται τόσον ἀνέτως εἰς τὰ θετὰ στόματα, ὡσανεὶ ἐφύησαν ἐκεῖ ἐξ ὑπαρχῆς. Ἡ πληρωμὴ τοῦ ὀδοντοφυτευτοῦ εἶνε ὀλίγον τι ὑπέρογκος.

Τὸν παρελθόντα Ὀκτώβριον νέος τις ὠραίος καὶ ὑπερήφανος ἐνῶ ἐπρόκειτο νὰ προσκολληθῆ εἰς τὸ κατὰ τὰ μεθόρια σύνταγμα τοῦ ἵππικου εἰς ὃ ἀνήκεν, ἦλθε μετὰ τῆς μνηστῆς αὐτοῦ, ἐρασμίας, μικρᾶς, ξανθῆς, καὶ παρεκάλεσε τὸν ἰατρὸν νὰ μεταφυτεύσῃ τὸν ὀδόντα αὐτῶν. Ἡ ἐργασία δὲν διήρκεσεν πολὺν χρόνον, καίτοι ὑπῆρχε μικρὰ τις δυσκολία κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν ὀδόντος ἀρκούντως μικροῦ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ ἀξιωματικοῦ, ὅπως προσαρμοσθῆ εἰς τῆς κόρης τὴν φάτνῃ, ἥτις ἐδοκίμασεν οὐ σμικρὰν ὀδύνην κατὰ τὴν ἐγχείρισιν.

Κατὰ τὸν Φεβρουάριον ἡ δεσποινὴς ἦλθε πάλιν, ἀλλὰ μόνη καὶ ἐνδραχὺς «ὄρμητε πρὸς με» διηγείται ὁ ὀδοντοῖατρός φωνάζουσα «ἐκβαλλέ τον, ἐκβαλλέ τον, ἐκεῖνος εἶνε κακοῦργος καὶ με ἠπάτησεν.»

Ἀμέσως στρέφω τὸ προσωπὸν τῆς, ἀλλὰ πρὶν ἢ ἐξαγάγω τὸν μεταφυτευθέντα ὀδόντα τοῦ μνηστοῦ τῆς ἐπέμενα ν' ἀκούσω τὴν διήγησίν τῆς. Καὶ καθ' ὑπερβολὴν συνεκινήθη «ἐξηκολούθησεν ὁ ὀδοντοῖατρός» ἐκ τῆς ἀφηγήσεως τοῦ ἀτίμου τρόπου δι' οὗ ὁ στρατιωτικὸς αὐτῆς μνηστήρ ἐπαύσατο αἰφνης ἀλληλογραφῶν πρὸς αὐτὴν καὶ μετ' ὀλίγον ἐνυμφεύθη τὴν πλουσίαν χήραν ἀντισυνταγματάρχου τινος

Ἐξήγαγον ἐκεῖνον τὸν ὀδόντα καὶ τὴν συνεβούλευσα νὰ γράψῃ εἰς τὸν ἀπίστον μνηστὸν, ἐπιμένουσα ὅπως ὁ ἑαυτῆς ὁδοὺς ἀποδοθῆ. Ἐλπίζω ὅτι καλῶς ἐβασανίσθη κατὰ τὴν ἐγχείρισιν.

Ἐπιτυχὲς τέχνασμα. Ὁ ἐθελοντὴς Φλότ ἀπῆλθε τοῦ στρατῶνος ἀνευ ἀδείας, ἐπειδὴ δὲ ὁ νέος ἠγαπάτο παρὰ πάντων, ὁ δεκανεὺς αὐτοῦ ἀπεράσιεν, εἰ δυνατόν, νὰ τὸν προστατεύσῃ ὅπως μὴ τιμωρηθῆ. Συνεπῶς περιετόλιξεν ἐν σάρωθρον ἐντὸς ἐφαπλώματος

θέσας αυτό εις του έθελοντου την κλίνην. Ο άξιωματικός της ήμέρας, όστις ήν μάλλον μύωψ, μετ' όλίγον περιήλθε τας κλινάς έως ου έφθασεν εις την του Φλότ. «Ποίος κοιμάται εδώ; ήρώτησεν ο άξιωματικός.

«Ο έθελοντής Φλότ» απήντησεν ο δεκανεύς. «Ο Φλότ. αϊ; Τόσω βαθώς ο άτακτος νέος αναπαύεται ότε όλως έπελάθετο έαυτου. (ο δεκανεύς τρέμει μήπως ανακαλυφθή ο δόλος) ειπέ εις τον έθελοντήν Φλότ αυριον να κόψη την κόμην του.

Καλήν νύκτα.

ΤΟ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Τών άπολεσθέντων και εύρεθέντων αντικειμένων

Τεσσαράκοντα ή πενήκοντα χιλιάδες πράγματα κατέχουσιν ήδη το έδαφος και τα ράφια του έν Παρισίους παραληπτικού γραφείου, παριστώντα αφ' ενός μόν την άμείλιαν τόσω πολυαριθμων ατόμων μη ζητούντων τά άπολεσθέντα αυτών πράγματα, αφ' έτέρου δε διατρωνούντα την τιμιότητα και χρησιότητα των εύρετών αυτών, μη άποκρυπτόντων ταύτα, άλλ' εύθως παραδιδόντων εις το επί τουτο γραφείον των άπολεσθέντων και εύρεθέντων,» ίνα αποδοθώσι εις τον άπολεσαντα. Το γραφείον τουτο λειτουργεί τόσον κανονικώς όσον ουδέν άλλο.

Αναφέρεται περι τινος Ρώσου, ότι ότε περιηγείτο την φαιδράν πρωτεύουσαν, άφηκε ποτε δέσμην χαρτονομισμάτων αξίας 10,000 φρ. έντός άμάξης ήτις ήγεν αυτόν από της λέσχης οίκαδε. Πεποιθώς ότι το ποτόν, αν μη άπόλετο προς τον κόσμο, τουλάχιστον άπόλετο ως προς αυτόν, και διά παντός, επανήλθεν εις την Ρωσίαν ουδέν μέτρον λαβών προς ανάκτησιν εκείνου. Έν Πετρούπολει, κύριός τις ανεφερεν αυτώ περί του γραφείου των (άπολεσθέντων και εύρεθέντων) διαβεβαιώσας ότι έλειτούργει καλώς, και συμβουλεύσας αυτόν να ζητήση πληρηφράξας, απλώς έν είχαν γνωϊνιν τουτου, όταν εκ δευτέρου ήθελεν υπάγει εις Παρισίους.

Τοις ή τέσσαρας ήμέρας ακριβώς πριν ή συμπληρωθή ή προθεσμία προς επιστροφην του άπολεσθέντος αντικειμένου εις τον εύρέτην, ο Ρώσος επανήλθεν εις Παρισίους εις χάριν διασκεδάσεως εις χάριν υποθέσεως. Μη έχων την ελαχίστην πίστιν περι της επιτυχειας του διαβήματος, ήρώτησεν έν 10,000 φρ. εύρέθησαν κατ' την δεικνύσαν εποχήν. Βεβαιώς, κύριε άπεκρίθησαν αυτώ, και αφού έδωτε τας αναγκαίας πληροφορίας, τ' χαρτονομίσματα έχειρισθησαν εις τον άπαιτητήν.

Ο Ρώσος δέν ήδύνατο προς στιγμήν να πιστεύση το τοιούτον, άλλ' πεισθείς περι της πλάνης του, ανέκοραξε. «Πότε εύρήθη ήτο ο άμαξηλάτης». Έάν αυτη ήτο όλη ή άμοιβή ή προς τον ευσυνείδητον άμαξηλάτην επιδραψιευθεϊσα, τουτο εινε άγνωστον. Πιθανόν όχι, άλλ' έν ούτως έχη, αυτός ούτος ο Ρώσος ώφειλε τουλάχιστον να δώση τι εις τον άνθρωπον προς ίκανοποίησιν.

Αναφέρονται παραδείγματα άμαξηλατών έν τοις έν Παρισίους παραληπτικοις γραφείοις, όστινες ως εκ της έργασίας αυτών, ως είκόσ, πολλάκις εύρίσκοντες άπολεσθέντα αντικείμενα άποποιούνται λόγω αξιοπρεπειας, την προσφερομένην αυτοις άμοιβήν διά την ύπηρεσίαν των ή άπαξιούσι να αίτήσωσι τοιαύτην.

Τοιούτον γεγονός συνέβη πρό τινων έτών, όπερ πολλάκις διηγούντι οι υπάλληλοι. Αδαμαντοπόλης τις παρ' τοις Ανακτόροις, άφεις έν άμάξη συλλογήν τιμαλφών κοσμημάτων, αξίας 80 000 φρ. μετέβη έν μεγίστη σπουδή εις το γραφείον των άπολεσθέντων όπως δώση, και ει δυνατόν λάβη πληροφορίας περι τουτου: «Έχετε τον αριθμόν του άμαξηλάτου;» ήρώτησαν εκείνον.

«Όχι.»

«Έλάθετε αυτόν από του άμαξοστασίου;»

«Όχι, τον προσεκάλεσα καθ' όδόν, και προς επίμετρον του δυστυχήματος έφιλονεικήσαμεν σφοδρώς άποχωρισθέντες.»

Μικράν περι άνακτήσεως έδωκαν αυτώ έλπίδα, πάντες δε ένόμιζον τ' κοσμήματα ως άπολεσθέντα. Την αυτην όμως έσπερν ο άμαξηλάτης εκόμισε το εύρημα του εις το γραφείον. Είπον αυτώ να τό φέρη αυτός ούτος εις τον άδαμαντοπόλην, όστις βεβαιώς ήθελε τω προτφέρει άξίαν λόγου άμοιβήν. Αλλ' ο άμαξηλάτης απήντησεν «Όχι. έγω δέν υπάγω, μα την άλήθειαν, ουδέποτε πλέον επιθυμώ να ιδω αυτόν τον άνθρωπον.»

Οι άμαξηλάται και οι όδηγοι των λεωφορείων, έν γενει θεωρούσι τ' λησμονηθέντα ταύτα αντικείμενα ως τ' τυχερά αυτών κέρδη, ένεκα των άμοιβών τας όποιās προσπορίζουσι αυτοις. Όταν άπολεσθέν τι αντικείμενον δέν ζητηθή, αφού επί έν έτος μείνη έν τη άποθήκη, γίνεται κτήμα του εύρέτου, όστις όμως δέν δύναται να εκποιήση αυτό όριστικώς πρό της λήξεως τριών έτών από της εύρέσεως τουτου.

Μεταξυ δύο τεμπέλιδων. — Άκους μωρέ Γιγκουμυ, να ζή ή καμήλα οκτώ μ'εραϊς χωρίς να φάη, και να πιη.

— Μεγάλη δουλειά! Κ' έγω μ'πορω να τρώω και να πίνω οκτώ μ'εραϊς χωρίς να δουλέψω.

ΟΙ ΚΩΦΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΑΛΛΟΙ

ΕΙΣΙΝ ΑΝΑΙΣΘΗΤΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΟΥΣΙΚΗΝ;

Ότι οι πάσχοντες τοιαύτην πάθησιν δύναται να απολαύωσι της μουσικής όπως οι πεποικισμένοι διά της τελείας αισθήσεως της ακοής, τουτο εινε αναντίρητον. Αλλως εινε προφανές ότι αι δονήσεις του αέρος προσβάλλουσι τους κωφούς, καθόσον ή μουσική και ο ήχος έν γενει ουδέν άλλο εινιν, ή δονήσεις της ατμοσφαιρας. Ο Hartmann λέγει ότι μαθητής τις μιās σχολής έν Βερολίω των κωφών και των άλλων έμαθε να άδη «Τόν επί του Ρήνου Φρουρόν», και τοι ή άρθρω-

εις βεβαιώς ήτο τόσον πλημμελής ώστε ο τόπος άγνωρίζετο εύκολώτερον ή αι λέξεις, και ότι νεάνις τις όλως κωφή μαθητεύουσα έ, μι'α των σχολών τουτων έλάμβανε κατ' οίκον μαθήματα της μουσικής επί πολλά έτη, κτησαμένη τοιαύτην δεινότητα ώστε έμαθε να παίξη τεμάχια ουχι μόνον από μουσικών σημείων άλλ' και από μνήμης. Απεπειράθησαν προς τουτοις έν Βιέννη να διδάξωσι τους κωφαλάλους το κυμβαλίζην το δε αποτέλεσμα υπήρξεν αίτιον, διότι οι διδαχθέντες έμαθον έντός όλίγου να παίξωσι μικρά τεμάχια. Έγνωμοδότησαν τινες, έτι δε και ίατρικά περιδικά ότι εινε παράλογον να παίξεται μουσική κατ' τας διασκεδάσεις έν τοις καθιδρύμασιν των κωφαλάων, καθόσον δι'ιτυχιζονται ότι οι έννοιούντες δέν δύναται ποσώς να την ακούωσι. Δέν υπάρχει όμως άμφιβολία ότι πάμπολλοι κωφαλάλοι αισθάνονται τους μουσικούς ήχους, και ότι ουτοι περιπαθώς άγαπώσι ταύτην.

Τέχνη του συνδιαλέγεσθαι. Νέος τις κύριος παρευρισκόμενος διά πρώτην φοράν εις χορόν τινα, λέγει εις πρεσβύτερόν του φίλον.

«Περι τίνος πρέπει να έμιλήσω εις την συγχορεύτριάν μου;»

«Ο φίλος άπαντ' αperi της ώραιότητός της»

«Ο νέος «Αλλ' αν τύχη να μ'ν ήνε ώραία;»

«Ο φίλος Δέν βλάπτει αυτη θα πιστεύση ότι εμεις περι της ώραιότητός της.»

ΠΟΙΟΝ ΕΙΝΕ ΤΟ ΜΕΓΙΣΤΟΝ ΦΡΟΥΡΙΟΝ ΕΝ ΤΩ ΚΟΣΜΩ;

Το Βρεττανικόν βραχώδες φρούριον της Γιβλαρτάρης. Ο βράχος ο συνδεόμενος μετά της Ηπείρου διά τινος άμμώδους ισθμού, και σχεδόν τέλειον περικυκλούμενος υπό των υδάτων της Μεσογειου, σχηματίζει ακρωτήριον τριών μιλίων το μήκος απ' άρκτου προς μεσημβριαν. Η άρκτική αυτου πρόσοψις εινε σχεδόν κάθετος έ,ουσα ύψος περίπου 1,500 ποδών, ή δε ανατολική αυτου πλευρά εινε πλήρης φοβερών κρημνών. Περιζωννεται διά των στερεωτέρων όχυρωμάτων του κόσμου, έφωδιασμένων διά τηλεβόλων κατεχόντων έκτασιν μιλίων, ένθ' μακραί σήραγγες λελαξευμένα εις τον στερεόν βράχον έμπεριέχουσι άπειρα πολεμοφόδια και παντοειδεις στρατιωτικας αποθήκας προς άμυναν του φρουρίου. Καθ' έκαστον έτος ή δύναμις της βραχώδους ταύτης άκροπόλεως αυξάνει, όπως συμβαδίζει προς την οσημέραι ποσωρούσαν πρόοδον καθ' όσον άφορ' τα μέσα της προσβολής. Αχρηστα τηλεβόλα άδιακόπως αντικαθίστανται διά νεωτέρων, τοποθετούνται δε νυν τοιαύτα ουχι μόνον όπως αποκρούσωσιν άποβατίν τινα, άλλ' και όπως δεσπόζωσι παντός μέρους του βράχου.

Τα νέα όχυρώματα της Αντέρπης τα ανεγερθέντα από του 1860 εστοίχισαν υπέρ τα τρία εκατομμύρια λιρών στερλινών, εινε δε τα μέγιστα των έν Ευρώπη.

Ταύτα περιλαμβάνουσι σειράν άπεσπασμένων φρουρίων κατ' δύο μέχρι πέντε μιλίων μακράν των ένδοτέρων έργων, έν δε και τέταρτον μίλιον απέχοντα άλλήλων. Έκαστον των μεμονωμένων τουτων φρουρίων έχει 700 υάρδων πρόσοψιν, 120 νέα πυροβόλα Κρούπ, 15 όλμους, και φρουράν 1000 ανδρών. Εις το Μετς οι Γερμανοι έδαπάνησαν από του 1870 δύο εκατομμύρια λιρών στερλινών διά στρατιωτικας μεταρρυθμίσεις, εις δε το Στρατσβουργον πλέον των δύο εκατομμυρίων πεντακοσίων χιλιάδων λιρών στερλινών. Το Κρονστάδ, Ρωσικός παράλιος λιμην, έθεωρήθη υπό του Νάπιερ τω 1854 άπόρητον, και ως τοιούτον θεωρείται έτι μάλλον την σήμερον. Τα εκ γρανίτου όχυρώματα εισί λίαν πολυάριθμα και ώπλισμένα διά βαρυτάτου πυροβολικού.

Η επάνοδος του πλάνητος. Πρό πέντε και είκοσιν έτών παϊς τις έστάλη να άγοράση κοτύλην γάλακτος. Εκείνος εκρυψε το σκευος κάτωθεν ενός λίθου, διήθυσεν τα διαβήματα αυτου προς την πλησιεστέρην προκυμαίαν, επέβη πλοίου τινος ως ναυτόπαις, και απέπλευσεν. Έτη πολλά παρήλθον, και έθεωρήθη ως τεθνεώς, πλην εκείνος, άπεθισαύριζεν μέγαν πλοϋτον, σύνθηες, ειρήσθω έν παρόδω, παρ' τοις ναύταις.

Πρό ήμερών επανέκαμψεν, εύρε το σκευος ένθα ειχε κρύψει αυτό, έπρομηθεύθη κοτύλην γάλακτος, μετέβη εις την οικίαν της παιδικής αυτου ήλικίας, εισήλθε, και ειπε.

«Πάτερ και μητερ, ιδου το γάλα σας.»

Εκείνος έγένητο δεκτός μετά στοργής, πλην παρετήρησεν ότι ή όψις των γεννητόρων αυτου μετεβλήθη, και ή παλαιά οικειότης αυτών εξέλιπεν. Ηρώτησεν εκείνους, έλαβε δε τας δεούσας πληροφορίας διά των όποιων εξηγήθη ή μεταβολή του έξωτερικου αυτών, ει και εισέτι ήσαν γεννήτορες αυτου.

Μικρόν μετά την από της πατριδος απέλευσιν ο πατήρ εκείνου απέθανεν, ή δε μητηρ του ένυμφεύθη εκ νέου, έπειτα έτελεύτησεν ή μητηρ του και ο πατριός του ένυμφεύθη άλλιν. Τοιουτοτρόπως, κατ' την επάνοδον του εύρε την παλαιάν οικίαν όπως την άφικε της μόνης διαφοράς ους εις ότι ειχε νέον πατέρα και νέαν μητέρα. Τω έντι ή αλήθεια εινε παραδοξότερα ή το πλάσμα της φαντασίας.

ΩΦΕΛΙΜΟΣ ΟΦΘΑΛΜΟΣ

Πρό πολλών έτών άνθρωπός τις διετέλει έν τη ύπηρεσία του θεάτρου της Πριγκηπισσης τον όποιον χάριν του ανεκδότου του ώνόμασαν Ségge. Ο Ségge εκ τινος τυχαίου συμβάντος ειχε στερηθή του έτέρου των οφθαλμών, και αντί τουτου έφερεν ύέλινον, τον όποιον ήδύνατο κατ' πασαν στιγμήν να έξάγη ή να εισάγη άνευ δυσκολίας. Ούτος συνείθιζε να περιφέρηται επ' άμάξης. Ημέραν τινα άνθρωπός τις πελώριος έρυθροπρόσωπος, έχων εινε όγκώδη ήλασεν αυτόν από του Αστεις εις την όδόν του Oxford. Ο ήλιος ε-

μάστιζε τον ίππον του ασπλάχνως, και η κομβωτή άκρα του μαστιγίου περιστρεφότο παρά τον όφθαλμόν του Ségge, όστις έποιήσατο παραστάσεις, πλην άνωφελώς.

«Ήξέρω την δουλειά μου» ανέκραζεν ο κακοήθης. «Μένετε εις την θέσιν σας και όμιλείτε εύγενώς». Τό μαστίγιον πάλιν έσύριζε, πλῆξαν κατά την φοράν ταύτην τον Ségge εις τό πρόσωπον. Ούτος άμέσως έξήγαγε τον ύάλινον αύτου όφθαλμόν εκ της κόγχης του, ρήξας διαβολικόν όλολυγμόν.

«Στήθι, κκκοούργε! στήθι! ανέκραζεν έλκύνων τά ήνία δι' όλης της δυνάμεως.

«Τι έπάθατε τώρα» ανέκραζεν ο άμαξηλάτης μετά εκπληξέως άναστειλάς τον ίππον και πηδήσας κάτω από του έδωλιου αύτου.

«Με έδολοφονήσατε, κατηραμένη, με έτύφλωσας» ανέκραζεν ο Ségge παρουσιάζων τον ύάλινον όφθαλμόν επί της εκτεταμένης παλάμης της χειρός του, και θεις την έτέρην επί της χαινούσης κόγχης «Έννοείται να ειπήτε ότι έγω έπραξα τουτο κύριε;» έψιθύρισεν ο άνθρωπος μετά περιδεούς εκπληξέως, του όποιου η όψις από έρυθράς έγένετο κάτωχρος και η κυανή ρις πρασίνη. «Έννοώ ότι έξώρυξας τον όφθαλμόν μου» ειπεν ο Ségge, μετά βραγγώδους θηριωδίας «Τώρα φέρε με ταχέως εις τό θέατρον δια να προσκαλέσω τον ίατρόν και την άστυνομίαν συγχρόνως. Ο άμαξηλάτης άνέβη πάλιν έν σπατωδική συγκινήσει και ήλασεν εις την όδόν Oxford. Φθάς εις τό θέατρον ο Ségge κατέβη χωρίς να πληρώση.

«Περίμενε ένταύθα μίαν στιγμήν» ειπεν εις εκείνον και θα προσκαλέσω ένα άστυνομικόν κλητήρα. Κκκοούργος οίος σύ πρέπει να τιμωρηθῆ άσστηρως. Ο άμαξηλάτης δέν έπερίμενε. Τό μαστίγιον έτριξε και τό δόχημα έφυγεν άστραπηδόν. Ο Segge άνέβη εις τό θέατρον μη πληρώσας ούτω τό άγώγιον.

ΣΥΜΜΙΚΤΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ

Πώς τό εκπεμπόμενον παρά του ήλιού φώς συμπαραβάλλεται προς τό παρά του Σειρίου. Ο Σειρίος, ο μέγιστος των άστέρων, είνε άληθώς γιγαντώδης ήλιος. Υπολογίζεται ότι ο όγκος του Σειρίου είνε κατά 2,700 φορές μεγαλύτερος του όγκου του ήλιου, και δια τουτο εάν άφίστατο της γῆς όσον ο ήλιος, τό φώς αύτου άντι να ήνε άπειρώς όλιγώτερον, ήθελεν είνε περισσότερο του φωτός του ήλιου. Έάν έτέρωθεν, ο ήλιος άπειγε της γῆς τόσον όσον ο Σειρίος, δηλαδή περίπου 100 δισεκατομμύρια μιλίων δέν θα ήδυνάμεθα ποσώς να ίδωμεν αύτόν. Οί ύπολογισμοί των άστρονόμων διαφέρουσι τά μέγιστα ως προς την ακριβή σχέση τού φωτός του ήλιού και του του Σειρίου. Λέγουσι τινες ότι ούτος είνε τεσσαράκοντα και οκτάκις λαμπρότερος του ήλιού ενώ άλλοι ισχυρίζονται ότι πολλαί εκατοντάδες ήλιών ήθελον χρειασθῆ όπως έξισωθῶσι προς ένα Σειρίον κατά την λαμπρότητα.

Άτμοσφαιρικά προμηθύματα. Οί απολέσαντες πᾶσαν πίστιν εις «τά άτμοσφαιρικά προμηθύματα» του μετεωρολογικου τμήματος δύνανται να κάμωσιν άπλούστατον πείραμα δια κυπέλλου, καφέ, και ένός η δύο βώλων σακχάρους. Άφου ρίψητε τους βώλους της σακχάρους έντός του κυπέλλου του καφέ μετά προσοχής, παρατηρήσατε τάς πομφόλυγας τάς ύψομένης επί της έπιφανείας. Έάν αύται δια μιάς όρμησιν από του κέντρου προς τό άκρον του κυπέλλου, εστε βέβαιον ότι μέλλει να βρέξη ριγδαίως. Έάν δε εστε βέβαιοι ότι μέλλει να βρέξη ριγδαίως, και άκαί πομφόλυγες συναθροισθῶσιν εις τό κέντρον και άκαί λούθως μεταβῶσι προς τό άκρον του κυπέλλου ήσύχως, πρέπει να άπεκδέχησθε τους ούτω καλουμένους «όμβρους μικράς διαρκείας.» Έάν όμως αί πομφόλυγες δέν σαλεύουσι εκ του κέντρου του κυπέλλου δύνασθε να ύπάγητε εις την εργασίαν σας βέβαιοι όντες ότι θέλετε είνε ώραία ήμέρα.

Τίς ποταμός έμπεριέχει τους ποικιλοτέρους ίχθύς; Η μεγίστη ποικιλία ίχθύων ύπάρχει έν τῷ ποταμῷ Άμαζώνι. Ούτος δέν έχει ούδ' ένα ίχθύν όμοιάζοντα προς τους έν τοις άλλοις ίχθυοτροφείοις. Ο καθηγητής Agassij εὔρεν έν τινι μικρῷ λίμνῃ εκτάσεως εκατοστίων τινων τετραγωνικῶν υίανδων, 200 είδη διαφόρων ίχθύων, τρις τόσα όσα έμπεριέχει όλη η μάζα των ύδάτων του Μισισσιπῆ. Έν αύτῷ τῷ Άμαζώνι εὔρεν 2,000 διάφορα είδη, εξ ὧν 150 μόνον έγίνωσκε πριν η άρχίσῃ τάς έρευνας αύτου. Αί γενόμεναι υπό του καθηγητου τουτου θαυμάσιαι άνακαλύψεις έν τοις ύδασιν του Άμαζώνος άπέβησαν κατά τον χαρακτηρισμόν εκείνου «άληθής επιστημονική αποκάλυψις». Η σπουδαιότης εκείνων γενήσεται καταρανής δι' αντιθέσεως. Ο Λιναίος έγίνωσκε πρό μιάς εκατονταετηρίδος 300 είδη ίχθύων. Κατά τό 1840 ο πλοίαρχος Wilkes συνέλεξε μόνον 300 είδη κατά τινα της γῆς περίπλου μετά τριών πλοίων, άλλ' ο Agassij είδεν έντός πέντε μηνών εις μόνον τον Άμαζώνα 1,300 είδη ίχθύων, σχεδόν χιλίους εξ αύτων νέους, και περίπου είκοσι νέα γένη. Η θαλασσία Βοῦς, ο μέγιστος ίχθύς ο εις γλυκά ύδατα διαιτώμενος, και ο Άκαράς, όστις φέρει τά νεογνά του έν τῷ στόματι είνε κάτοικοι του Άμαζώνος

Έχει πτηνόν τι την δυνάμιν του διαμείνειν άκίνητον έν τῇ άτμοσφαιρά; Την δύναμιν ταύτην κατέχει κατά βαθμόν εξέχοντα η Κερχνής ήτις, επειδή συνειθίζει να ίπταται άκινήτουσα έν τῇ άτμοσφαιρά ονομάζεται «Άνεμοστάτης». Απαιρείται έν τῇ άτμοσφαιρά σταθμιζόμενη ύπερπυτόπου τινος μετά πτερύγων και ούρας άναπεπταμένων, ώτανει κρεμαμένη εκ τινος νήματος. Άλλα πτηνά την αύτην κερκτιμένη δύναμιν, αλλά κατά βαθμόν κατώτερον, είνε ο Υποτριόρχης, ο Θαλασσοβάτης, και ο Έρυθρόπους Ιεραξ. Φαίνεται ότι τό πτηνόν έχει να άντιμετωπίσῃ τον άνεμον όπως άπαιρηθῆ, της ούρας

Πόσον χώρον καταλαμβάνει όλος ο χρυσός του κόσμου; Η του χρυσοῦ ποσότης έν τῷ κόσμῳ περίπου δέν είνε τόσον μεγάλη όσον κοινώς ύποτίθεται. Έάν ήτο δυνατόν να συναχθῆ όλος εις μίαν θέσιν ήθελεν άποτελέσει σωρόν μόνον 25 ποδών τό ύψος, 45 ποδών τό μήκος, και 25 τό πλάτος. Ο λόγος της σμικρότητος του χώρου τον όποιον τό έν τῷ κόσμῳ ποσόν του χρυσοῦ ήθελε καταλάβει, κατά μέγα μέρος άποδίδεται εις την πυκνότητα του μετάλλου. Είς κυβικός ποῦς τουτου ζυγίζει πλέον των δύο χιλιάδων και διακοστίων λιτρῶν.

και των πτερύγων σχηματιζουσῶν κεκλιμένον επίπεδον, ένεκα του όποιου ύποβαστάζεται υπό του άνέμου. Ο καθηγητής Trowbridge της Άμερικανικῆς Ακαδημίας των Έπιστημών, προσφάτως ήρμηνευσεν εις τό σωματεϊον εκείνο την άνακαλύψιν, ην ο υίος αύτου έποιήσατο ότι τά σαρκοδόρα πτηνά και τινα άλλα δύνανται να συγκλειωσι τά μέρη εκείνα της πτέρυγος της κρτούτης τά άναπεπταμένα πτερά, ώστε η δύναμις του άέρος εκτεινει τον άγκωνα, αί δε πτέρυγες δύνανται να μένωσιν έν τῇ θέσει αύτων επ' άορίστου άνευ καταναλώσεως της δυνάμεως των μυῶν υπό του πτηνοῦ.

Πόσον μέταλλον μετχειριζόμεθα περισσότερο; Όταν λάβωμεν ύπ' όψιν τους σιδηροδρομους, τους σιδηρούς σωλήνας τους συνδέοντας τους ποταμούς, τά σιδηρά πλοία τά ζευγνύοντα δίκηνη γεφύρας τάς θαλάσσας, τάς χαρτοποιητικὰς μηχανὰς τάς κινούσας εκατομμύρια άτράκτων, τά μαχαιροποιεία και έργαλεία, και τά ποικίλα μικρά σιδηρά είδη τά χρησιμεύοντα προς τάς ανάγκας και προς κόσμον, πρέπει να όμολογήσωμεν ότι τό μέταλλον τουτο εϊτε έν μορφή γάλυθος η μη, είνε εκείνο όπερ τά μέγιστα μετχειριζόμεθα. Δύνεται να χυθῆ η να κατεργασθῆ έν οίοδήποτε σχηματι, δύνεται να μεταποιηθῆ εις σύρμα οίασδήποτε εκτάσεως και λεπτότητος, να καμφθῆ καθ' οίανδήποτε διεύθυνσιν και να όξυνθῆ, σκληρυνθῆ και άπαλυνθῆ κατ' άρέσκειαν. Ο σίδηρος έφαρμόζεται εις πάσας τάς ήμετέρας ανάγκας και έπιθυμίας και όπως παρατηρεῖ ο Υγε αχρησιμεύει επίσης εις τάς τέχνας και τάς επιστήμας, εις την γεωργίαν και εις τον πόλεμον. Τό αύτό μέταλλον παρέχει τό ξίφος και τό ύνιον, τό δρέπανον, τό κλαδευτήριον, την βελόνην, την γλυφίδα, τό έλακτήριον του ώρολογίου, η της άμάξης, την σμίλην, την άλυσιν, την άγκυραν, τον διαβήτην, τό τηλεόδον η την όβιδα. Ο σίδηρος έν καταστάσει ύπεροξειδίου, και εις διαφόρους χημικὰς συνθέσεις, χρησιμεύει μεγάλως εις τάς ιατρικὰς ήμῶν σκευασίας.

Έδαφος εξ ένδικου κόμμιος. Γερμανός μηχανικός έφευρε σύστημα στρώσεως του έδάφους δια ένδικου κόμμιος (καουτσούκ) όπερ τό πρώτον έδοκιμάσθη επί τινος γεφύρας έν Άνόβερ. Τό άποτέλεσμα

απέβη εύάρεστον ώστε αί άρχαί άπεφάνισαν να στρώσωσιν εκτασιν 1,500 μέτρων δια του αύτου ύλικου. Οδός τις έν Βερολίνω έστρώθη δια τοιούτου μίγματος, τό δε Άμβούργον πρόκειται να ύποστῆ τό πείραμα τουτο. Φαίνεται ότι τό τοιοῦτον έδαφος είνε σκληρόν ως ο λίθος, είνε τέλειον άθόρυβον και άντέχει εις τον καύσωνα και εις τον παγετόν. Δέν είνε όλισθηρόν ως η άσφαλτος, είνε δε διαρκέστερον ταύτης.

Αποφεύγετε να κρατήτε τά τέκνα σας επί του άριστερου σας βραχιόνος. Ο Γάλλος ίατρός Φέλζ διηγείται περιεργον φαινομένην αίτιων της χρήσεως της άριστερας χειρός. Παις έν τινι οικογενεία ήτο άριστερόχειρ, και ο δευτερότοκος ώσαύτως έρχίνετο τοιοῦτος ότε ήτο μονοστής. Έγένετο δε γνωστόν ότι η μήτηρ πάντοτε έβάσταζε τά τέκνα της επί του άριστερου βραχιόνος, τουτου ένεκα την συνβούλευσαν να μεταβάλῃ την θέσιν του παιδός, όστις κρατούμενος επί του έτέρου βραχιόνος και έχων την δεξιάν χειρα έλευθέρην όπως δράττηται τινος άντικειμένου, έντός όλίγου έγένετο δεξιόχειρ.

ΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΟΠΑΙΔΩΝ
Τινες των μοναρχών φρονοῦν ότι τά τέκνα των πρέπει να λαμβάνωσι τό χρίσμα του μεγαλείου έν τῇ καλυμθήρη του βαπτίσματος, έπιδαψιλεύοντες αύτοις έπιδεικτικῶς περισσειαν όνομάτων, κύριον προσόν όπερ δύνανται να χορηγώσιν προς εκείνα. Τοιοτοτρόπως τά τέκνα της Μαρίας Δόνας, βασιλίσσης της Πορτογαλίας, άτινα ήταν έπτά, έκοσμοῦντο δι' εκατόν και δεκαπέντε όνομάτων διανενημένων μεταξύ αύτων συμμέτρος.

Άλλοι μονάρχαι συνειθίζουν τους ήγεμονοπαϊδας κατά την νεαράν αύτων ήλικίαν εις πᾶσαν έπίδειξιν του Βασιλικου αξιώματος και εις την όδξαν και τον τῆμον του πολέμου. Περιηγηταί τινες της Ρωσίας άνέγραψιν την εύχαρίστησιν ην ήσθάνθησαν ιδόντες βρέφους φερον μακρά ένδύματα βασταζόμενον υπό άρχιτυμπανιστου επί κεφαλῆς ένός συντάγματος όπερ ύπετίθετο ότι διόκει ο παῖς.

Γουλιέλμος Α' της Γερμανίας, ύπηρέτει έν τῷ στρατῷ ως άπλους στρατιώτης, πρό της έπταετοῦς ήλικίας, έσχε δε τό αξίωμα του σημαιοφόρου δεκαέτης. Τό «βάπτισμα του πυρός» έγένετο, όταν ήτο περίπου δεκαεπταέτης.

Λαυθάνεται όμως ο ύποθέτων, ότι η πρώιμος αύτη άσκησις δύνεται πάντοτε να εξαλείψῃ τον φυσικόν χαρακτηρα τον άπαντῶντα εις την παιδικήν ήλικίαν. Ο Αυτοκρατορικός Πρίγκηψ της Γαλλίας, δεκαέτης ών, έφλέγετο υπό της έπιθυμίας του να άναμιχθῆ μετά τινων παιδίων τους όποιους είδε χιονοβολούντας. Επομένως περιεπλανήθη, και δέν επανήλθεν ειμή μετά τεσσαρας ώρας, όταν εὔρε τους γεννήτορας αύτου σχεδόν φρενητιώδεις εκ τῆρου και έμαθεν ότι εκατόν μν-

στικοί αστυνομικοί κλητήρες περιέδραμον τούς Παρισίους χάριν αὐτοῦ.

Ὁ μικρὸς βασιλεὺς τῆς Ρώμης, υἱὸς Ναπολέοντος Α', ἠθέλησέ ποτε νὰ πράξῃ τοιοῦτόν τι, διότι εἶπεν ὅτι ἐπεθύμει νὰ συμμεθέξῃ εἰς τὴν ἐκ πληοῦ κατασκευὴν πλακούντων μετὰ τινων ρυπαρῶν μειραχίων τὰ ὁποῖα ἔπαιζον ἐπὶ μιᾶς τῶν προκυμαίων τοῦ Σηκουάνα.

Ἐν Ἀγγλίᾳ ἡ ἀγωγὴ τῶν βασιλοπαίδων δὲν διαφέρει τῆς τοῦ υἱοῦ εὐγενοῦς τινος. Ὁ Πρίγκηψ Ἀλξέρτος Βίκτωρ ἐξεπαιδεύετο ἐν τῇ πατρίδι του ἄχρις οὗ ἐγένετο περίπου δεκατριετής, ἀποσταλεὶς ἀκολούθως μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του, ἐπὶ τοῦ πλοίου «Βρεττανία» τοῦ πρὸς ἐκγύμνασιν χρησιμεύοντος. Τοῦτο συνέβη τῷ 1877.

Τῷ 1879 οἱ δύο βασιλόπαιδες ἐπέβησαν τῆς κορβέτας Βαχχίς διὰ τὴν Μεσόγειον καὶ τῷ 1881 καὶ 1882, ὡς δόκιμοι ἀξιωματικοὶ τοῦ αὐτοῦ πλοίου, περιέπλευσαν τὴν γῆν. Περίπου ἕντος μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν αὐτῶν, τὸ ὄνομα τοῦ πρίγκηπος Ἐδουάρδου κατεχωρήσθη εἰς τὰ ὑπομνήματα τοῦ λυκείου τῆς Ἀγίας Τριάδος ἐν Κανταβριγίᾳ.

Δύσκολον εἶνε νὰ διαγράψωμεν τερπνοτέραν εἰκόνα Ἀγγλικῶν οἰκιακῶν βίου ἀπὸ ἐκείνην ἣτις ἐδόθη ὑπὸ τῆς Βασιλίσσης Καρλότας συζύγου Γεωργίου Γ'. Τὰ τέκνα τῆς ἠγεῖροντο τὴν ὥραν. Τὸ πρόγευμα καὶ τὰ μαθήματα ἐγίνοντο τὴν πρωΐαν. Ἐπειτα πάντες οἱ εὐγενεῖς νεαροὶ βλαστοὶ συνεγευμάτιζον, παρουσία τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βασιλίσσης, τῆς τροφῆς οὔσης λιτῆς καὶ ἀπερίττου.

Ἡ πρόοδος τῶν πένων τῆς ἦτο τὸ κύριον μέλημα τῆς Βασιλίσσης, ἐξερχόμενα συνώδευεν αὐτὰ, καὶ οὐδέποτε τὰ ἐνεπιστεύετο εἰς ἄλλον ἐν ἀπουσίᾳ αὐτῆς. Διατελοῦντα ἐν τῷ φροντιστηρίῳ, ἐκείνη καὶ ὁ βασιλεὺς ἐπεσκέπτοντο αὐτὰ, καὶ καθ' ἐκάστην ἐξήταζεν ἢ ἴδια τὴν πρόοδόν των εἰς τὰ μαθήματα.

Τὸ παιδαγωγικὸν στάδιον τὸ τελούμενον παρὰ τῶν Ἀγγλῶν βασιλοπαίδων εἶνε λίαν πολυτελὲς συμπαραβαλλόμενον ἐν γένει πρὸς πλείστους τῶν Γερμανῶν πριγκήπων, ὡς δυνάμεθα νὰ κρίνωμεν ἐκ τινος ἀνεκδότου ἀφορῶντος πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Βαυαρίας. Ὅταν ἦτο βασιλικὸς διάδοχος, ἐτρέφετο διὰ βοείου καὶ προβαίου κρέατος, ἡ δὲ μερὶς τοῦ προβαίου οὐδέποτε ἐπετράπη νὰ ὑπερβῇ μιᾶν πριζόλαν. Τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἀνεκνήρυθη βασιλεὺς ἡ πρώτη πρᾶξις τῆς Βασιλικῆς αὐτοῦ προνομίας ἦτο παράδοξος. «Ἐννοῶ», εἶπεν «νὰ φάγω δύο πριζόλας προβαίου κρέατος σήμερον τὸ πρωῖ.»

Ὁ σημερινὸς μονάρχης τῆς Γερμανίας ἐξεπαιδεύθη κατὰ τινὰ ἐποψιν αὐστηρότερον τοῦ Βασιλέως τῆς Βαυαρίας, καί τοι ἦτο εὐτυχέστερος Φριδερίκου τοῦ Μεγάλου, ὅστις ἀνετράφη τῶσφ ἀγροίκως, ὥστε ὁ Macaulay ἀπεφάνθη ὅτι ὁ Ὀλιβερ Τουίττ, ἐν τῷ ἐννοριακῷ ἐργοστασίῳ, καὶ ὁ Smike ἐν τῷ πτωχοκομείῳ ἦσαν παῖδες χαϊδεμμένοι συμπαραβαλλόμενοι πρὸς ἐκεῖνον. Κατὰ τὸ ἀριστόν τὰ πινάκια ἐξεσφενδονίζοντο κατὰ τῆς κεφαλῆς του, ἐνίοτε δὲ ἡ τροφή του περιωρίζετο εἰς ἄρτον καὶ ὕδωρ, καὶ ἄλλοτε ἠναγκάζετο νὰ τρώγῃ τρο-

φήν τόσο ἀηδῆ ὥστε δὲν ἠδύνατο νὰ τὴν κρατῆσῃ εἰς τὸν στόμαχον. Ὁ πατὴρ του τὸν ἔρριψε ποτὲ χαμαὶ διὰ κτυπήματος, τὸν ἔσυρεν ἐπὶ τοῦ πατώματος εἰς ἐν παράθυρον, καὶ μετὰ βίας ἠμποδίσθη ἀπὸ τοῦ νὰ μὴ τὸν στραγγαλίῃ διὰ τοῦ σχοινίου τοῦ παραπετάσματος.

Τὸ ἱστορικὸν Γουλιέλμου Β'. εἶνε μᾶλλον εὐάρεστον. Ἐπὶ δέκα καὶ ὀκτὼ μῆνας ἐσπούδαζεν εἰς τὴν Βόννην. Ἐγειρόμενος καθ' ἐκάστην πρωΐαν τὴν πέμπτην ἢ τὴν πέμπτην καὶ ἡμίσειαν, ἐγευματίζεε τὴν μεσημβρίαν. Τὸ γεῦμά του ἦτο λιτὸν καὶ ὀλιγοχρόνιον, συνιστάμενον συνήθως ἐκ δύο σειρῶν κρέατος, ὀλίγων λαχανικῶν, καὶ ἐπιδορπίων. Ἡ Α. Μεγαλειότης, λέγουσιν, ἔτρωγε πολὺ ὀλίγον, ἔπινε δὲ μόνον οἶνον μεθ' ὕδατος. Κατὰ τὴν διαμονὴν του εἰς Βόννην, διήνυσε τὴν σειρὰν τῆς νομικῆς, τῆς ἱστορίας, τῆς χημείας καὶ τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας.

Ἀκολούθως, συμφώνως πρὸς τὸ παραδεδεγμένον ὑπὸ τῶν Πριγκήπων τῆς Πρωσίας ἐπὶ ἕνα καὶ ἡμισυ αἰῶνα σύστημα εἰσῆχθη εἰς τὴν Ἀστικὴν ὑπηρεσίαν, καὶ ἐπὶ ἕξ μῆνας συνέταττεν ἀποσπάσματα ἐγγράφων ἔγραφε περιλήψεις καὶ διήνυσε πᾶσαν τὴν ὑπηρεσίαν μετὰ μεγάλης ἐπιμονῆς. Τέλος πάντων, ἔλαβε καὶ ἄλλα διδάγματα πρακτικῆς πολιτικῆς παρὰ τοῦ Βίμαρχ.

Εἰθίσται παρὰ τῇ Βασιλικῇ οἰκογενείᾳ τῆς Πρωσίας, τὸ μαθάνειν τοὺς βασιλόπαιδας τέχνην τινά. Ἡ σοφὴ αὕτη διάταξις εἶνε προφανής. Ἐν περιπτώσει ἐπαναστάσεως ὁ βασιλόπαις εἶνε ἱκανὸς νὰ πορίζηται πρὸς τὸ ζῆν, ὅπως κατὰ τὴν πρώτην Γαλλικὴν ἐπανάστασιν ὁ Δουξ τῆς Αὐρηλίας (ἀκολούθως «Βασιλεὺς τῶν Γάλλων») καλούμενος Λουδοβίκος Φίλιππος) ἐπορίζετο τὰ πρὸς τὸ ζῆν γενόμενος διδάσκαλος ἐν τῇ Ἐλβετίᾳ.

Πρὸ τινος χρόνου μέρος τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν βασιλοπαίδων τῆς Ἀγγλίας συνίστατο εἰς τὸ διδάσκειν αὐτοὺς νὰ προσβλέπωσι φαιδρῶς πρὸς ἰδιαιτέρον τι συνοικέσιον γεννησόμενον ὅταν φθάσωσιν εἰς τινὰ ἡλικίαν. Εὐτυχῶς, ὅμως, ἡ κατάστασις αὕτη τῶν πραγμάτων δὲν ἰσχύει πλέον, καὶ τοὶ οἱ ἡγεμονόπαιδες καὶ αἱ ἡγεμονίδες ὀφείλουσιν, κατὰ γενικὸν κανόνα, νὰ νυμφεύωνται ἀλλήλους, ἀποκαθιστάμενοι τοιοῦτοτρόπως σχεδὸν πάντες συγγενεῖς.

Δύναται τις ἀλανθᾶστας νὰ εἶπῃ ὅτι κοινὰ πρόσωπα δὲν φροντίζουσι περὶ τοιοῦτων πραγμάτων. Ὑπὸ τὴν ἐποψιν ταύτην τὸ βασιλικὸν ἀξίωμα δὲν εἶνε ἐπιφθονον.

Ὁ Αὐτοκρατορικὸς Πρίγκηψ, διάδοχος Ναπολέοντος Γ'. συνδιελέγετο ἡμέραν τινὰ μετὰ τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰσπανίας Πρίγκηπος τότε τῆς Ἀστουρίας.

«Ποῖον» ἠρώτησεν ὁ πρῶτος, «εἶνε τὸ μάθημα τὸ ὁποῖον εὐρίσκετε δυσκολώτερον;»

Ὁ μέλλων Βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας, μετὰ φωνῆς λυπηρᾶς, ἀπήντησε. «Νὰ μὴ γελῶ ἐν τῷ θεάτρῳ ὅταν ὑπάρῃ τι ἀξίον γέλωτος.»

«Μοὶ Ἐπιτρέπουσι νὰ γελῶ τόσο ὅσον εὐχαριστοῦ-

μαι» ἀπεκρίθη ὁ Αὐτοκρατορικὸς Πρίγκηψ. «Ἀλλὰ» προσέθεσεν, ἀναφερόμενος εἰς τὸν Βίμαρχ, ὅστις ἦλθε πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ Ναπολέοντος Γ'. «Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν μὲ ἀρέσκει εἶνε νὰ ἦμαι ὑποχρεωμένος νὰ μειδιῶ καὶ νὰ φαίνομαι εὐχαρῖς εἰς ἀνθρώπους οἵτινες, γνωρίζω, οἱ εἶνε ἐχθροὶ τοῦ πατρός μου.»

Πληρωμὴ καθ' ὥραν. Ὁ περιηγητὴς πρὸς τὸν ξενοδόχον παρουσιάζοντα τὸν λογαριασμόν. «Ἐλα» δὲν θέλω τοιοῦτους ἀστεϊσμούς! Τί λογαριασμός εἶνε αὐτός; Βλέπω ὅτι ὑπολογίζεις δέκα δραχμὰς διὰ μιᾶν κλίνην ἐνῶ ἐγὼ εἰς οὐδεμίαν κλίνην ἐκοιμήθην, ἀλλ' ἐδέησε νὰ κατακλιθῶ ὅλην τὴν νύκτα ἐπὶ τινος σφαιριστηρίου.»

Ὁ ξενοδόχος «ἔχει καλῶς ἡμεῖς ὑπολογίζομεν μιᾶν δραχμὴν καθ' ὥραν διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ σφαιριστηρίου.»

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΜΟΝΟΦΘΑΛΜΟΙ

Ὁ Σουλτάνος τῶν Τούρκων Βαγιαζίτ ἦτο μονόφθαλμος. Συλληφθεὶς αἰχμάλωτος ἐν τῇ μάχῃ τῆς Ἀγκύρας, ὠδηγήθη ἐνώπιον τοῦ νικητοῦ του Ταμερλάνου. Βλέπων δὲ ὁ Σουλτάνος αὐτὸν νὰ γελᾷ ἐπὶ τῇ θέᾳ του, τῷ ὑπέμνησεν, ὅτι κακῶς πράττει ἐξευτελιζῶν τοιοῦτοτρόπως τὸν θρίαμβόν του.

Ὁχι ἀπήντησεν ὁ Τάρταρος, δὲν περιφρονῶ τὸ ἀτύχημά σου, ἀλλὰ γελῶ διότι ἐσκέφθην πόσον ὁ Θεὸς παραγωνορίζει τὴν ἀνδρείαν, ἐμπιστευόμενος τὰς τύχας τοῦ κόσμου εἰς ἕνα μονόφθαλμον ὡς σέ, καὶ εἰς ἕνα χυλὸν ὡς ἐμέ.

Ἄλλος ἀναφέρεται Ἀννίδας ὁ Καρχηδόνιος, ὅστις στρατοπεδεύων παρὰ τὰς Βάλτους, ἐν τῇ κατὰ τῶν Ῥωμαίων ἐκδρομῇ του ὑπέπεσεν εἰς σοβαρὰν ὀφθαλμίαν, στερηθεὶς τοῦ ὀφθαλμοῦ του ὀλίγον πρὸ τῆς μάχης τῆς Κάννης.

Καμὸν. Ποιητὴς ἐνδοξὸς Πορτογάλλος, ἐστερήθη τοῦ ἐνὸς ὀφθαλμοῦ, ἐκ βολῆς πυροβόλου, μαχόμενος ἐν Σέτη κατὰ τῶν Μχυριτανῶν.

Ἄλωρ Γαμβέτας. Ῥήτωρ, καὶ ἐπίσημος διπλωμάτης τῆς Γαλλίας. Πᾶσι ἔτι ὦν, ἔμεινε μονόφθαλμος: καὶ ἄλλοι μὲν ἐπιμένουσι, λέγοντες, ὅτι ἐξ ἀπροσεξίας ἐνὸς ἐκ τῶν συμμαθητῶν του συμπαίζων, ἀπώλεσε τὸν ὀφθαλμόν, ἄλλοι δὲ ὅτι, ὑπὸ τινος σπινθηροῦ κεκαυμένου σιδήρου, ἐνῶ παρετῆρει ἐργαζόμενον σιδηρουργόν.

Σερτόριος. Σταλεὶς εἰς Γαλατίαν ἐναντίον τῶν Μάρτων, κατετρόπως αὐτοῦ, λαβὼν πλείστα τραύματα, ὦν ἐν τούτων τῷ ἐξώρυσεν τὸν ὀφθαλμόν. Ἀντὶ νὰ ἠρυθρία διὰ τὸ ἀτύχημά του, (παρατηρεῖ ὁ Πλούταρχος,) τουναντίον ἐκαυχᾶτο.

Φίλιππος. Ὁ Βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας, καὶ πατὴρ τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου.

Τοξότης τις καλούμενος Ἄσπερ, ἔτρεφεν ἄσπονδον μῖσος κατὰ τοῦ Φιλίππου, διότι παρεγωνορίζε τὴν ἰκανότητά του.

Κεκλεισμένως ὁ Ἄσπερ εἰς τινὰ πόλιν, ἣν ὁ Φίλιπ-

πος ἐπολιόρκει, ἀπέστειλε τόξον πρὸς αὐτόν, ἐφ' οὗ ἦτο γεγραμμένον. «Εἰς τὸν δεξιὸν ὀφθαλμόν τοῦ Φιλίππου.» Τοῦ τόξου τυχόντος τοῦ σκοποῦ του, ὁ Φίλιππος τὸ ἐξάπέστειλεν εἰς τὴν πόλιν, γράψας ἐπ' αὐτοῦ:

Ἄν ὁ Φίλιππος κυριεύσῃ τὴν πόλιν ὁ Ἄσπερ θὰ κρεμοσθῇ Ἡ πόλις ἐκυριεύσῃ, καὶ ὁ Ἄσπερ ἐκρεμάσθῃ. Ὁ Φίλιππος ἔμεινε μονόφθαλμος.

Λυκούργος. Ὁ νομοθέτης τῆς Σπάρτης, ἐστερήθη κατὰ Πλούταρχον, ἐνὸς τῶν ὀφθαλμῶν ὑπὸ πλήγματος βάρβδου, ἐν τινι πολιτικῇ συνεδριάσει.

Ὀρίτιος Κόελις. (Coelès). Ὁ Ῥωμαῖος, δοξασθεὶς, ὡς ὑπερκόσπιος μόνος, τὴν εἰσοδὸν τῆς γερύρας τοῦ Τιβέρεως, ἣν οἱ στρατιῶται τοῦ Ροέπαρ, προσεπάθουν νὰ βιάσωσιν, ὅπως εἰσέλθωσιν εἰς Ῥώμην. Ἐπιτυχῶς πολεμήσας, μέχρις οὗ οἱ ὀπισθεν εὐρισκόμενοι συμπολιταὶ του, λάβωσι καιρὸν νὰ καταστρέψωσι τὴν γέφυραν, καθιστῶντες ἀδύνατον τὴν εἰς τὸν ἐχθρὸν διάβασιν, οὗτος ἐρριφθὴ εἰς τὸν Τίβερην, φθάσας σώως εἰς τοὺς συμμαχητάς του.

Ἐπωνομάσθη Coelès (μονόφθαλμος), ὡς ἀπωλέσας ἐν τῇ μάχῃ ἐκείνῃ τὸν ὀφθαλμόν του.

Ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Ὁ πάτερ Λαυρέντιος πρὸς τὴν νύμφην:

—Ἀλλὰ κυρία μου δὲν μπορῶ νὰ σᾶς στεφάνωσω ὁ γαμβρὸς εἶνε μεθυμένος.

—Τὸ γνωρίζω, πάτερ ἄγιε, στεφάνωσέ μας τώρα, διότι ὅταν ἦνε ὅστα καλὰ του, ποτὲ δὲν θὰ θελήσῃ νὰ με πάρῃ.

Ἐξ Ὀδησοῦ.

N. Π.

ΜΙΚΡΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ποῖος λαὸς τοῦ κόσμου διατελεῖ ἄνευ μονάρχου, κυβερνήσεως, ἰδιοκτησίας καὶ νόμου; Οἱ ἰθαγενεῖς τῆς Γῆς τοῦ Πυρός, στεροῦνται κυβερνήσεως, ἀρχηγοῦ, ἰδιοκτησίας καὶ νόμου. Ἡ χώρα αὐτῶν συνίσταται ἐκ διερωγῶτος ὄγκου ἀγρίων βράχων, ὑψηλῶν λόφων, καὶ ἀχρήστων δασῶν. Ἡ οἰκισμὸς γῆ περιορίζεται εἰς τοὺς ἐπὶ τῆς παραλίας λίθους, ἀναγκάζονται δὲ νὰ πλανῶνται ἀκαταπαύστως ἀπὸ θέσεως εἰς θέσιν πρὸς ἀναζήτησιν τροφῆς, ἐπειδὴ δὲ ἡ ἀκτὴ εἶνε τόπος ἀπότομος περιφέρονται μόνοι τῆδε κάκεισε ἐντὸς τῶν ἀθλιῶν αὐτῶν σχεδίων. Τεμάχιον δὲ ὑφάσματος διδόμενον αὐτοῖς σχίζεται εἰς ράκη καὶ διανέμεται, καὶ οὕτως οὐδὲν ἄτομον γίνεται πλουσιώτερον τοῦ ἄλλου. Ἡ ἐντελής αὕτη ἰσότης μεταξὺ τῶν ἀτόμων τῶν ἀπαρτιζόντων τὴν φυλὴν τῆς Γῆς τοῦ Πυρός θέλει ἐπὶ πολὺν χρόνον βραδύνει τὸν πολιτισμὸν αὐτῶν.

Τὰ ἀλεξιδρόγια ἐν Μαυροβουνίῳ. Βοεβόδας τις ἐσκέφθη ὅτι Εὐρωπαϊκόν τι ἀλεξιδρόγιον ἦτο ὠφέλιμον καὶ ἀναπόφευκτον ἐφόδιον τῆς στολῆς εὐγενοῦς τινος. Κατὰ συνέπειαν ἐπρομηθεύθη ἐν καὶ περιέμενεν ἀνυπομόνως τὴν εὐκαιρίαν νὰ τὸ ἐπιδείξῃ δημο-

σία. Τέλος πάντων οἱ καταράκται τοῦ οὐρανοῦ ἠνεψύχθησαν ἢ βροχὴ κατέπιπεν κρουνηδὸν, καὶ ὁ Βοεβόδας μας ἐξῆλθε καλυπτόμενος ὑπὸ τοῦ ἀλεξιβροχίου του πρὸς τὴν μεγάλην πλατείαν ἔνθα ἐβάδιζεν ὑπερψάνως ἀνω καὶ κάτω μὲ μεδιάμα αὐταρσεκείας. Ἐξαίφνης, ὅμως ὁ Ἡγεμὼν ἔστη πρὸ αὐτοῦ, καὶ ἀρπάξας τὸ ἀλεξιβροχίον ἐκ τῆς χειρὸς του, εἶπεν, «Ἀπό πότε ὁ Μαυροβούνιος ἤρχισε νὰ φέρῃ ἀλεξιβροχίον; ἀνανδρε! Μεθ' ὃ ἐφιλοδώρησεν εἰς ἐκεῖνον δύο κτυπήματα δι' αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ ἀκολούθως τὸ κατεσυνέτριψεν. Ἐκτοτε εἶνε ἀληθές ὅτι πλῆθὺς ἀλεξιβροχίων εἰσῆχθησαν εἰς τὸ Μαυροβούνιον, ἀλλὰ ταῦτα φέρονται μόνον ὅταν ὁ Ἡγεμὼν δὲν περιφέρεται. Ὅσακις ἐγείρεται ἢ κραυγὴ. «Ὁ Ἡγεμὼν ἔρχεται! οἱ μεγιστάνες φεύγουσι διὰ νὰ κρύψωσι τὰ ἀλεξιβροχία των ὡς συμμορία φαύλων μαθητῶν.

* * *

Ἰεροκῆρυξ εὐραγγοῦτάγκος. Ἐν τινι Ἀγγλικῷ ναῶ συνέβη πρό τινος τὸ ἐξῆς ἀστεῖον: Οὐραγγοῦτάγκος τις ἀνατραφείς ὑπὸ τοῦ ἱερέως Βαρβαρόσσα τοσοῦτον ἠγάπα τὸν κύριον αὐτοῦ ὥστε ἀσμένως τὸν συνώδευεν ὅπουδῆποτε ἐπορεύετο, διὸ ὅταν ἐπρόκειτο νὰ τελέσῃ ἐν τῷ ναῶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἱεροτελεσίαν, ἠναγκάζετο νὰ κλείῃ τὸ ζῶον ἐντὸς τοῦ δωματίου. Ἐν τούτοις, ἡμέραν τινα τὸ ζῶον ἐδραπέτευσεν καὶ παρηκολούθησεν τὸν κύριόν του μέχρι τοῦ ναοῦ, ἔνθα, ἀπαρατήρητον ἀνῆλθε ἐπὶ τοῦ ἐπιστεγάσματος τοῦ ἄμβωνος καὶ ἔμεινε πάντῃ ἤσυχον ἕως οὗ ἐγένετο ἔναρξις τοῦ κηρύγματος. Ἀκολούθως προέβη μέχρι τῆς ἄκρας καὶ κατοπτεύον τὸν ἱεροκῆρυκα, ἤρξατο μιμούμενον τὰ σχήματα ἐκεῖνου κατὰ τρόπον τοσοῦτον κωμικόν, ὥστε οἱ ἐκκλησιαζόμενοι δὲν ἠδύναντο νὰ κρατήσωσι τὸν γέλωτα. Ὁ σεβάσμιος Βαρβαρόσσας ἐξερεθισθεὶς ἐπὶ τοσοῦτω παραλόγῳ ἀνοίξας, ἐπέτιμησε τοὺς ἀκροατὰς ἐπὶ ἀπροσεξία. Αἱ νουθεσίαι του ὅμως ἀπέβησαν μάταιαι, οἱ ἐκκλησιαζόμενοι ἐξηκολούθησαν γελῶντες, ὁ δὲ ἱεροκῆρυξ ἐγένετο ὀρηκτικώτερος εἰς τὰς ἐπιτιμήσεις καὶ τὰ σχήματα ἅτινα ὁ πῖθηκος ἐμίμειτο μετὰ τόσης καταπληκτικῆς ἀκριβείας, ὥστε τὸ ἀκροατήριον ἐξερράγη εἰς σφοδρὸν καγχασμόν. Τέλος πάντων φίλος τις ἀνέβη εἰς τὸν ἄμβωνα καὶ ἐπληροφόρησε τὸν ἱεροκῆρυκα περὶ τῆς παρουσίας τοῦ ἀνταγωνιστοῦ. Ὡς ἦν ἐπόμενον ὁ ὑβριστὴς ἐξεδιώχθη τοῦ ναοῦ ὑπὸ τοῦ κοσμητοῦρος, παριστῶν ὄψιν προσβεβλημένης ἀθωότητος.

* * *

Πόθεν ἔλαθε τὴν ἀρχὴν τοῦ τὸ παιγνιδίου τὸ ὀνομαζόμενον κυριακὸν (domino); Δύο μοναχοὶ καταδικασθέντες εἰς μακροχρόνιον περιορισμὸν ἐφεύρον τὸν τρόπον νὰ λησμονῶσι τὰς φρικώδεις τῆς μονώσεως αὐτῶν ὄρας χωρὶς νὰ λησμονῶσι τὸν κανόνα τῆς σιωπῆς, δεικνύοντες ὃ εἰς πρὸς τὸν ἄλλον μικρὰ ἐπίπεδα λιθάρια φέροντα τὰ σημεῖα μελάνων στιγμάτων. Διὰ προσυμπεφωνημένης συνθήκης, ὁ νικητὴς ἐπληροφῶρει τὸν ἄλλον παίκτην περὶ τῆς νίκης του, ἐπαναλαμβάνων χαμηλοφῶως τὸν πρῶτον στίχον,

τῆς ἐσπερινῆς προσευχῆς. Προϊόντος τοῦ χρόνου οἱ δύο μοναχοὶ κατώρθωσαν νὰ συμπληρώσωσι τὴν σειράν τῶν λιθαρίων καὶ νὰ τελειοποιήσωσι τοὺς κανόνας τοῦ παιγνιδίου, ὥστε ὅταν ὁ χρόνος τῆς καθείρξεως των ἔληξεν, τὸ παιγνίδιον ἐγένετο παραδεκτὸν παρ' ὅλων τῶν κατοίκων τοῦ μοναστηρίου ὡς νόμιμος ψυχαγωγία. Μετ' οὐ πολὺ διεδόθη ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν καὶ οὕτως ἐγένετο κοινὸν ἐν Ἰταλίᾳ, καὶ ὁ πρῶτος στίχος τοῦ ἐσπερινοῦ κατήντησε εἰς τὴν μοναδικὴν λέξιν Domino, διὰ τῆς ὁποίας ἔκτοτε τὸ παιγνίδιον ἐχαρακτήρισθη.

Σενική εὐφυῖα. * * * * * Περιγητῆς τις τῶν ἀπωτάτων χωρῶν τῆς Ἀνατολῆς διηγεῖται ὅτι οἱ ἐπίσημοι εὐγενεῖς Σῖναι θεωροῦσιν ἀναξιοπρεπὲς τὸ ἐπινοεῖν τοὺς ἀστεῖσμούς των. Τυχάνοντες δὲ ἐν τινι συναστροφῇ φέρουσι μεθ' ἑαυτῶν ἕκαστος συλλογὴν εὐφυολογημάτων καὶ ἀστεῖσμων, ἐρανισθέντων ἐκ διαφόρων πηγῶν, καὶ ὅταν νομίσῃ ὅτι ἐπέστη ἢ κατάλληλος στιγμὴ ὅπως ἐξενέγκῃ σοφὴν τινα παρατήρησιν ἀναδιφεῖ τὸ σημεῖωματῆριόν του, ἄχρις οὗ σταματήσει εἰς κατάλληλόν τι χωρίον, ὅπερ σοβαρῶς ἐπιδεικνύει εἰς τὸν παρκαθήμενον. Οὗτος δὲ ἀναγινώσκων τὸ χωρίον ἐπίσης μετὰ σοβαρότητος, ἐκλέγει ἐκ τῆς ἑαυτοῦ συλλογῆς προσφυῆ ἀπάντησιν, τὴν ὁποίαν δεικνύει εἰς τὸν ἄλλον μεθ' ὑποκλίσεως. Ἀκολούθως ἀμφοτέρω μειδιῶσιν ἀξιοπρεπῶς καὶ μετὰ πολλὰς χάριτολογίας, ἐπαναλαμβάνουσιν τὴν συνδιάλεξιν των.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Καὶ ἐτέρας ἔχομεν νὰ ἀναγράψωμεν κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον διπλᾶς συνδρομὰς τῶν κ. κ. Ν. Κ. Διγενοπούλου, Δ. Μάρκου, Ε. Ν. Γερακάρη, δικηγόρων, καὶ Α. Γραμματικά ἱατροῦ ἐν Πάτραις. κ. κ. Ι. Ράλλη καὶ Μ. Μηζοπούλου δικηγόρων ἐν Τριπόλει. κ. Κ. Σκουργιάδη δικηγόρου ἐν Χαλκίδι καὶ Ν. Τσιριγώτη ἱατροῦ ἐν Σπάρτῃ, οὓς ὑπερευχαριστοῦμεν.

Κεν Α. Κ. Βῶλον. Συνδρομὴ κ. Α. Ζ. ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν τὴν σταλεῖσαν τὸν Ἰανουάριον ἐπιστολήν σας, δὲν ἐλάβομεν. κ. Ι. Α. Ἀμφισσαν. Ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν ἀπεστείλαμεν ἐλλείποντα φύλλα, ἅτινα ὁ διανομεὺς τοῦ αὐτοῦ ταχυδρομείου φαίνεται ὅτι δὲν ἐπέδιδε ὑμῖν. κ. Α. Λ. Π. Πάτρας. Ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν. 3ον φύλλον ἀποστέλλομεν, 1ον καὶ 2ον δὲν ἀνετυπώθη ἔτι κ. κ. Γ. Α. Τ. Λάρισσαν καὶ Μ. Α. Σύρον. Ἐλήφθη, ὡς καὶ ἡ τοῦ ἐπομένου ἔτους συνδρομὴ, εὐχαριστοῦμεν. κ. Π. Τ. Βυτρινίτσαν ἐνεγράφητε, φύλλα ἀπεστείλαμεν. κ. Π. Π. Κάϊρον. Μετὰ λύπης ἐμάθομεν ὅτι φύλλα δὲν λαμβάνετε ἐνῶ ἡμεῖς τακτικὰ ἀποστέλλομεν. κ. Δ. Ρ. Ἁγίου Λαυρέντιον. Φύλλα 1ον καὶ 2ον ἐξηνητλήθησαν, ὅταν ἀνετυπώθωσι θὰ εἰδοποιήσωμεν. κ. Δ. Γ. Π. Πάτρας. Ἐλήφθησαν, εὐχαριστοῦμεν ἐνεγράφητε, φύλλα ἀπεστάλησαν. κ. κ. Κ. Π., Γ. Α., Π. Θ., Μ. Π., Α. Π. Πάτρας. Θ. Δ., Π. Γ., Κ. Μ. Τρίπολιν. Λ. Β., Ι. Χ., Σύρον. Α. Π., Ρ. Χ. Ρ., Δ. Δ. Λαμίαν. Ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν.